

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419202376
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4419202376.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., I. XX/B, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, so sídlom Nové Zámky, F. Kapisztóryho 1, dieťa rodičov: matky U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., M. R. R. XX, zastúpená Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, a otca C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. W., I. XX/B, zastúpený JUDr. Tiborom Elzerom, advokátom so sídlom v Nových Zámkoch, Hlavné námestie 7, o návrhu otca na zvýšenie výživného a o návrhu matky na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu a nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. júla 2019, č. k. 16P/78/2019-26, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky (ako súd prvej inštancie v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len "CSP" a § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len "CMP") uznesením zo dňa 10. júla 2019, č. k. 16P/78/2019-26 prvým výrokom spojil na spoločné konanie veci vedené pod spisovou značkou 16P/78/2019 s vecou vedenou pod spisovou značkou 7P/64/2019, ktoré budú naďalej vedené pod jednou spisovou značkou 16P/78/2019. Druhým výrokom návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Napokon tretím výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že otec mal. dieťaťa sa návrhom doručeným súdu dňa 26.04.2019 domáhal zvýšenia výživného na sumu 250 eur mesačne od podania návrhu. Predmetný návrh bol vedený pod spisovou značkou 11P/78/2019. Matka mal. dieťaťa podaním zo dňa 28.06.2019 doručila súdu návrh na zmenu úpravy práv a povinností k mal. dieťaťu, určenie výživného a na nariadenie neodkladného opatrenia. Predmetný návrh bol vedený pod sp. zn. 7P/64/2019. Návrh evidovaný pod spisovou značkou 7P/64/2019 bol s poukazom na pravidlo 8 Rozvrhu práce na rok 2019 pripojený k spisu. Boli dôvody a podmienky na spojenie vecí podľa § 166 CSP tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

3. K návrhu na neodkladné opatrenie matky uviedol, že nepreukázala a neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi tak, ako to uvádzala v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Mal. dieťa je zverené do osobnej starostlivosti otca rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 12C/105/2007. Od tohto obdobia starostlivosť o mal. dieťa zabezpečoval otec, čo doposiaľ vyvrátené nebolo. Dôkazom toho je i podaný návrh otca na zvýšenie výživného v konaní pod sp. zn. 11P/318/2017 zo dňa 09.10.2017. Uvedené konanie bolo zastavené z dôvodu mimosúdnej dohody rodičov o zvýšení

výživného, odkedy matka prispieva na výživu sumou 100 eur. Ak by matka mala záujem o zverenie mal. dieťaťa do jej osobnej starostlivosti, tak už v tomto období mala o tom vedomosť, pretože sama v návrhu uvádza, že dieťa sa v marci 2017 zdôverilo starej matke, že by chcelo bývať u nej, kde v čase prítomnosti na Slovensku býva i matka. Ak mala matka vedomosť o tom, že dieťa nechce bývať s otcom už v marci 2017, mala možnosť uvedenú situáciu riešiť i v rámci tohto konania, prípadne podaním ďalšieho návrhu, ak chcela rešpektovať názor a vôľu dieťaťa. Matka žiadny takýto návrh nepodala. Reagovala až na návrh otca, o ktorom bola informovaná, podaním nového návrhu na zmenu úpravy práv a povinností k mal. dieťaťu. Sama matka uviedla, že momentálne je dieťa s ňou v zahraničí so súhlasom otca, a preto nebol žiadny dôvod bez bližšieho dokazovania skutočností uvádzaných matkou mal. dieťaťa, dočasne upravovať pomery medzi účastníkmi. Z dôvodu nepreukázania dočasnej potreby zmeny pomerov medzi účastníkmi matkou mal. dieťaťa, súd návrh zamietol. Konštatoval, že o návrhu rodičov rozhodne po dôkladnom dokazovaní, i s dôrazom na vyjadrenie mal. dieťaťa. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Svoje rozhodnutie prvoinštančný súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 2 ods. 1, § 324 ods. 1, 325 ods. 1, § 325 ods. 2, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1, 2, § 331 ods. 1 CSP, § 360, § 365 ods. 1, § 366, § 367 ods. 1 CMP.

5. Proti tomuto uzneseniu v časti zamietajúceho druhého výroku (vrátane závislého výroku o náhrade trov konania) podala matka maloletého dieťaťa v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom poukázala na to, že podaným návrhom reagovala na vôľu maloletého syna, ktorý už dlhšiu dobu prezentoval názor žiť s matkou. K tomuto zámeru sa maloletý dopracovával postupne, keď nastali konflikty v rodine otca, pričom opakovane prezentoval názor, že s otcom už v domácnosti nechce žiť. V napadnutom rozhodnutí súdu však nie je takýto prejav maloletého žiadnym spôsobom vyhodnotený a súd sa ním nezaoberal. V uznesení súdu sú niektoré nepresnosti, pričom matka pripúšťa, že sa tak stalo aj z dôvodov poskytnutia nepresných informácií pri podávaní návrhu. Predovšetkým tak, ako je to zrejmé aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu, matka žila určitú dobu aj s maloletým synom. Ona sama v P. nežila, bola tam len na návšteve za synom, o syna sa starala v rokoch 2011 až 2013, kedy odišla za prácou do F. a od tej doby bol maloletý v starostlivosti starých rodičov. Po návrate otca maloletého z P., maloletý išiel bývať k otcovi, bolo to začiatkom roka 2017. Matka uvádza, že maloletý bol zo začiatku u otca spokojný. Problémy nastali už v roku 2018, keď otec bránil matke v stretávaní so synom. Bola aj situácia, že matke otec napísal, že chce, aby bol maloletý zverený do striedavej starostlivosti, pretože ho nezvláda, na druhý deň si to rozmyslel, pričom matka by takúto starostlivosť bola v tom čase akceptovala. Aktívnejšie začal nevôľu syn proti otcovi prejavovať koncom roka 2018, z ktorého dôvodu začiatkom roka 2019 stará matka navštívila ÚPSVaR, kde maloletý uviedol, že sa k otcovi vrátiť nechce a hoci o tomto otec maloletého mal vedomosti, trval na tom, aby s ním maloletý bol. Podľa vyjadrenia matky bol na „úrade práce“ o tomto záznam. V júni sa vyskytla situácia, že maloletý chcel zostať u starých rodičov, pričom otec sa mu vyhrážal polepšovňou a policajtní. V konečnom dôsledku maloletý odišiel s matkou do F. kde je aj v súčasnosti. Otec maloletého s týmto ústne súhlasil, avšak je nevyspytateľný a na jeho slovo sa nedá spoľahnúť. Počas doby jeho pobytu v F. otec maloletého nekontaktuje. Matka aj v čase svojej práce v zahraničí však vždy pravidelne dochádzala za synom, snažila sa s ním tráviť čo najviac času a všetky potreby pre neho zabezpečovala po finančnej stránke. Je teda pravdou, že v súčasnosti je maloletý s matkou, avšak v najbližších dňoch sa matka so synom zo zahraničia vráti a matka nemá istotu, že sa otec proti vôli syna nebude domáhať toho, aby s ním syn žil v jednej domácnosti, keďže mu je aktuálne zverený.

6. Uviedla, že v záujme maloletého syna je vzhľadom na jeho vek rešpektovať jeho vôľu o tom, s kým chce žiť a komu chce byť zverený. Súd nevyhodnotil správne situáciu v rodine maloletého, pretože samotná skutočnosť, že pre túto chvíľu otec umožnil matke dieťa si zobrať so sebou do zahraničia, neznamená, že bez neodkladného opatrenia bude akceptovať vôľu maloletého po návrate domov. Hoci ide o neodkladné opatrenie, za vhodné pred rozhodnutím o ňom považoval zistiť názor maloletého a to predovšetkým z dôvodu predpokladanej dĺžky konania vo veci samej.

7. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec, ktorý sa stotožnil s rozhodnutím súdu. Odvolanie bolo odôvodnené v podstate tým, že syn mal záujem žiť s matkou, ktorá býva v F.. Maloletý I. C. R. má 16 rokov, nepretržite je vo výchove a starostlivosti otca, ktorý zabezpečuje osobne a sám jeho výchovu, ako i jeho starostlivosť. Maloletý I. C. R., ako školo povinný, podľa vyjadrenia otca navštevuje strednú školu - U., dosahuje dobré školské výsledky a začiatkom budúceho školského roka má nastúpiť do druhého

ročníka. Syn je síce v pubertálnom veku, ale snaží sa ho vychovávať k zodpovednosti, aby vyštudoval, mal prácu a vedel sa zaradiť riadne do pracovného pomeru. V tomto smere ho vychováva osobne a výlučne sám, pretože matka t. č. žije v F. a uhrádza výživné 100 eur mesačne. Matka nepreukázala a neosvedčila potrebu dočasnej úpravy pomerov a nebolo by to vhodné ani pre dieťa. Navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť.

8. Matka doplnila odvolanie o úradný záznam kolízneho opatrovníka zo dňa 2.8.2019.

9. Z uvedeného úradného záznamu vyplýva, že sa dostavila matka na úrad a konštatovala, že sa vrátila na J. so synom a že sa odmieta vrátiť k otcovi. Uviedla, že maloletý pôjde na týždeň k otcovým rodičom a bude pomáhať aj jej matka.

10. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník dňa 8.8.2019 uvádzajúc, že na základe spoločného stretnutia s rodičmi a maloletým dňa 29.7.2019 považujú vek maloletého za vek, v ktorom sa vie vyjadriť a je potreba rešpektovať jeho názor. V závere konštatoval, že po zohľadnení vyjadrenia maloletého rozhodne vo veci zmeny úpravy a zvýšenia výživného po dôkladnom dokazovaní.

11. Otec sa následne vyjadril a poukázal na to, že nepretržite (v podstate) od detstva má v starostlivosti osobne výchovu mal. I. C. R., teda i v čase, keď podľa vyjadrenia otca, matka sa o dieťa osobne nemohla postarať, lebo bola dlhodobo, ako i t. č. pracovne v zahraničí. Otec dieťaťa nemá presnú informáciu o súčasnej adrese matky, ani o mieste jej pracoviska, keďže táto informácia mu zo strany matky doposiaľ poskytnutá nebola. Z vyjadrenia má vyplývať, že matka dieťaťa má chodiť domov z F. každý mesiac a má väčšinou bývať na J. 5 dní až týždeň. Otec vychováva dieťa osobne a k úcte k matke a nemá záujem brániť matke v styku s dieťaťom. Nesúhlasí však, aby namiesto neho ako otca zabezpečovala starostlivosť o mal. dieťa matka p. U. J.. Otec nebráni styku svojho syna so starými rodičmi, ale je toho názoru, že prioritne je zodpovednosť za jeho výchovu na ňom ako rodičovi. Je potrebné prihliadnúť na stanovisko mal. dieťaťa, ale len zodpovedne, primerane jeho veku, nakoľko prihliadať len na jeho požiadavky by nebolo zodpovedné bez akceptovania zabezpečenia zodpovednej osobnej výchovy zo strany rodiča. Je potrebné akceptovať požiadavky maloletého, ale nie bez výhrad tak, aby mu bolo, ako sa vyjadril otec „všetko dovolené“, lebo to nie je v záujme správnej výchovy chlapca. Vzhľadom na tieto skutočnosti bude potrebné v rámci dokazovania vyžiadať stanovisko dieťaťa, či chce byť zverený matke a ako si predstavuje svoju budúcnosť, štúdium, pokiaľ by mal bývať u matky v F.. Bude potrebné zistiť, aké tam má mať bytové podmienky, sociálne a študijné zázemie a až následne rozhodnúť o otázke zverenia.

12. Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 28.8.2019 vyplýva, že dňa 20.08.2019 sa bez predvolania dostavila stará matka maloletého zo strany matky, p. U. B.. Z vyjadrenia pani B. vyplýva, že otec spolu s maloletým synom a svojimi rodičmi žili v P. Maloletý I. bol zverený otcovi od roku 2007, avšak maloletému od roku 2011 striedavo zabezpečovali starostlivosť starí rodičia z oboch strán, lebo otec ostal žiť v P. až do roku 2017. Otec maloletého sa po návrate na J. nasťahoval k priateľke, kde s ním aj maloletý I. býval. Z vyjadrenia starej matky vyplýva, že maloletému nevyhovoval prísny režim v domácnosti priateľky otca a sťažoval sa, že otec a jeho priateľka na neho kričia. Zároveň uviedla, že dňa 18.08.2019 sa otec domáhal návratu syna do jeho domácnosti. V súčasnej dobe je starostlivosť o maloletého zabezpečovaná zo strany starých rodičov. Kolízny opatrovník opätovne zotrval na požiadavke dôkladného dokazovania a prihliadnutia na názor maloletého.

13. K vyjadreniu otca a kolízneho opatrovníka sa vyjadrila matka s poukazom na vôľu maloletého. Konštatovala, že v súčasnosti je maloletý striedavo u jedných alebo druhých starých rodičov a v čase matkinho pracovného voľna s matkou. Poukázala na potrebu zmierlivejšej formy výchovy ako u otca.

14. Z obsahu zápisnice o pojednávaní konanom dňa 1.10.2019 vyplýva, že podľa vyjadrenia matky maloletý bol od 15.6.2019 na prázdninách s matkou v F.

15. Otec na pojednávaní uviedol, že maloletý okrem mesiaca júl nebol v starostlivosti matky a prespáva striedavo u jedných alebo druhých starých rodičov. Žiadne problémy nemali, až toho času, kedy je mal. dieťa v puberte, nie je ochotné dodržiavať stanovený režim zo školy domov, naučiť sa a potom von. Rovnako dieťaťu zakazuje prespávať u priateľky, ktorú má od septembra 2018 v Q. F. R.. Od 01.08.2019 dieťa u neho ani raz nespalo, boli sa spolu len kúpať v W.. V žiadnom prípade nesúhlasil s návrhom

matky na zverení dieťaťa do jej starostlivosti tak, aby dieťa vychovávali jej rodičia. Nemal výhrady voči tomu, aby bolo dieťa zverené do starostlivosti matke, ale aby starostlivosť zabezpečovala matka.

16. Matka si starostlivosť o dieťa v prípade zverenia predstavovala tak, že bude chodiť domov čo najčastejšie tak, ako doteraz v zmysle rozpisov, ktoré predloží s tým, že so starostlivosťou jej pomôžu starí rodičia tak, ako doteraz, čo jej navrhli. Pracovať v zahraničí musí a má tam určité záväzky. V F., žije len s manželom.

17. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote oprávnená osoba - matka mal. dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. d/ CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vo výroku o zamietnutí nároku na nariadenie neodkladného opatrenia vecne správne, preto ho v napadnutom rozsahu podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18.2. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

18.3. Podľa § 361 CMP súd nariadi neodkladné opatrenie aj vtedy, ak to vyžaduje verejný záujem.

18.4. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

18.5. V zmysle § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18.6. V ustanovení § 325 ods. 2 pod písm. a) až h) zákon demonštratívne vymenúva možné obsahy neodkladných opatrení.

18.7. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18.8. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa pri všetkých akciách týkajúcich sa detí, či už podniknutých verejnými alebo súkromnými inštitúciami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi orgánmi alebo zákonodarnými zbormi, najlepšie záujmy dieťaťa musia byť prvoradé.

19.1. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je riešiť urgentné situácie vyžadujúce okamžitý zásah súdu, v ktorých by odklad riešenia do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej spôsobil ujmu na právach niektorého z dotknutých účastníkov. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa je pritom pre súd rozhodujúcim hľadiskom, ovplyvňujúcim jeho rozhodnutie práve záujem maloletého dieťaťa.

19.2. Podľa § 28 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

19.3. Podľa § 30 ods. 3 Zákona o rodine rodičia majú právo použiť pri výchove dieťaťa primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývoj dieťaťa.

19.4. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

19.5. Podľa odseku 2 veta prvá citovaného ustanovenia dieťa je povinné svojim rodičom prejavovať primeranú úctu a rešpektovať ich.

19.6. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia dieťa je ďalej povinné a/ spolupracovať so svojimi rodičmi v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu, b/ plniť si svoje vzdelávacie povinnosti primerane svojim schopnostiam a c/ vyvarovať sa spôsobu života, ktorý by mohol byť preň ohrozujúci, najmä užívania látok, ktoré poškodzujú jeho telesné a duševné zdravie.

20. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní starostlivosti o maloleté deti je potrebné uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Inštitút neodkladného opatrenia v uvedených konaniach má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú práva dieťaťa zjavne ohrozené, a to do doby, keď o výchove dieťaťa, ktoré je inštitútom hmotného práva, nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine.

21. S poukazom na dôvody odvolania matky, odvolací súd poukazuje na skutočnosti vyplývajúce zo súdneho spisu. Rodičia sú rozvedení. Maloletý bol skorším súdnym rozhodnutím (z roku 2007) zverený do starostlivosti otca, pričom v neskoršom období maloletý verbalizoval vôľu nebyť u otca. Uvedené vyplýva aj zo zistení kolízneho opatrovníka. Maloletý tak od prvej polovice roku 2017 (tak ako uvádzala matka) túto svoju vôľu prejavoval. Návrh otca na zvýšenie výživného podal otec na súd dňa 26.4.2019. Matka podala predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dňa 28.6.2019. Matka pracuje v F. v trojzmennej prevádzke. Maloletý bol počas prázdnin roku 2019 s matkou v F.. Po návrate u otca nespál. Maloletý prespáva striedavo u rodičov, raz u jedného a raz u druhého z rodičov. Matka mala predstavu starostlivosti o dieťa v čase, keď sa bude nachádzať na J., s tým, že vo zvyšnom čase jej budú pomáhať starí rodičia. Otec nesúhlasil so zverením (neodkladným opatrením) maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matke za situácie, že sa nebude ona osobne o dieťa starať.

22. Odvolací súd uvádza, že potreba úpravy neodkladným opatrením musí byť naliehavá, čo v sebe zahŕňa najmä časové hľadisko potreby neodkladnej úpravy, ktorá musí prísť v správnom čase (v zásade bezodkladne). Ďalej musí ísť o potrebu nevyhnutnú, ktorá je určovaná samotnou podstatou hrozacej ujmy na právach dotknutej osoby, ktorá sa ich dovoľáva, alebo v prospech ktorej sa posudzujú. A napokon nariadené neodkladné opatrenie sa vyžaduje upraviť primerane tak, aby prostriedky, rozsah a spôsoby jeho realizácie nevybočili z prijateľného, proporčionálneho rámca pomeru ohrozeného práva a následkov, ktoré hrozia po úprave neodkladným opatrením.

23. Odvolací súd poukazuje na existujúcu verbalizáciu maloletého I. C. R., smerujúcu k vôli nebyť viac u otca. Táto korešponduje tiež s faktickým stavom, kedy maloletý od 1.8.2019 u otca neprespal. Neprerušil však s otcom kontakt úplne (boli sa spolu kúpať). Z konania nevyplynuli okolnosti, ktoré by sponchybňovali náležitú starostlivosť otca o maloletého v predchádzajúcom období.

24. Pre ucelenosť a správnosť vyhodnocovania záujmu dieťaťa je treba prihliadnuť na to, že maloletý vo svojom veku 16 rokov je v pubertálnom veku, pričom taktiež zrejme prechádza obdobím prvej lásky. Otec maloletého má záujem o starostlivosť o maloletého, ale taktiež sa nebránil situácii, že by starostlivosť realizovala matka za situácie osobnej starostlivosti matky.

25. Odvolací súd konštatuje, že návrhom matky nebola riešená potreba bezodkladnosti úpravy pomerov týkajúce sa starostlivosti o maloletého. Prejav maloletého boli prítomné a matkou zistiteľné už v roku 2017, pričom v tom čase na ne žiadnym spôsobom nereagovala. Neskorší návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tak nemal atribút naliehavosti. Voľa maloletého musela byť známa matke už skôr. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala v roku 2019 po podaní návrhu otca na zvýšenie výživného.

26. Navyše je treba prihliadať aj na skutočnosť, že maloletý má svoje zázemie (vrátane školy) vybudované na J.. Matka stále pracuje a žije v F. a aj podľa jej vyjadrení neprichádza reálne do úvahy presťahovanie maloletého do F.. Podľa názoru odvolacieho súdu (pre nesplnenie podmienok) tak taká úprava nateraz nie je nevyhnutná. Hoci odvolací súd považuje prejavenu vôľu maloletého za prítomnú, pod vplyvom okolností ako to, že matka ako navrhovateľka pôsobí v F., syn je v pubertálnom veku, a doterajšiu viac menej bezproblémovú starostlivosť otca považuje za vhodnejšie, aby skutočný záujem maloletého (s prihliadnutím na jeho názor, ktorý nemožno podceňovať, ani preceňovať) bol zisťovaný v plne rozvinutom procese dokazovania a zisťovania skutočného stavu vecí.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

28. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 v spojení s § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

29. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).